

naše skupne domovine — kraljevine Jugoslavije.

G. ban je otvoril Prekmurški teden s klicem: »Naj živi močna in velika Jugoslavija! Naj živi naš kraljevski dom Karadjordjevičev! Naj živi naš kralj Peter II. in kraljevi namestnik Pavle!«

Navdušeni živio-vzkliki so bili odmev govora g. bana, nato pa je godba zaigrala državno himno. Župan g. Hartner je za tem prečital pozdravne brzojavke, ki jih je dobil Prekmurški teden od predsednika senata dr. Antona Korošca in od Slovenske akademije v Ljubljani.

Po začetni slovesnosti so si gostje ogledali Prekmurški teden.

Ob 11 so se zbrali vsi odličniki v dvorani grajskega kina v murskosoboškem gradu, ki je bil lepo okrašen. Župan Hartner je imel daljši govor, v katerem je prikazal velike zasluge g. bana za Slovensko Krajino. Murska Sobota je v znak svoje hvaležnosti imenovala lani 20. junija g. bana za svojega častnega občana.

*
Mladinski tabor v Murski Soboti. V nedeljo, 25. junija, bo v Murski Soboti velik mladinski tabor kot spomin na 20 letnico priključitve Slovenske Krajine k naši državi. Tabor bo prišel s sprevedom ob desetih, nakar bo služba božja na prostem v mestnem parku s pridigo, za tem bo prišel mladinski tabor, na katerem bo glavni govornik g. gradbeni minister dr. Miha Krek.

*
Murska Sobota. Kakor smo zvedeli iz precej zanesljivega vira, je kredit za gradnjo novega gimnazijskega poslopja že odobren. G. ban je že podpisal tozadevni odlok, zato so že vse priprave za gradnjo v polnem teku. Nova gimnazija bo stala v parku nasproti vile g. dr. Vučaka. Z gradnjo se bo verjetno začelo že letos. Že skrajni čas je, da dobimo novo gimnazijsko poslopje, ker dosedanja prostori še daleč ne zadostajo vsem potrebam. — Športni klub Mura, ki zelo častno zastopa naš nogometni šport, bo priredil 9. julija svojo tombolo, ki ima precejšnje število prav lepih dobitkov, saj bodo srečni dobitniki imeli priliko odpeljati 56 koles, a je še mnogo drugih dobitkov. Ker je to edini predstavnik športa v Prekmurju, ki je ponesel slavo tudi preko mej naše države, ga materialno podprite s tem, da posetite tombolo, kjer vas mo-

goče čaka sreča. — Za namestnika državnega tožilca na okrožnem sodišču je imenovan Bogdan Lendovšek, doslej sodni oficial v Varaždinu. — Letos 12. in 13. julija, 10., 11. in 12. avgusta ter 14. in 15. septembra se bo vršilo pri nas pregledovanje in žigosanje sodov, na kar že sedaj opozarjamo imetnike nežigosane posode, zlasti pa naše gostilničarje.

Turnišče. Letos so se po daljšem presledku zopet pojavile po naših njivah poljske miši, ki po nekaterih krajih, zlasti »gornjih njivah« delajo neprecenljivo škodo. Človeka kar srce zaboli, ko vidi lepo žitno polje skoraj popolnoma uničeno. — Naš rojak g. Ludovik Terboča, ki je bil doslej uslužben na okrajnem glavarstvu v Murski Soboti, je bil prejšnji teden premeščen v Beograd v kabinet g. ministra Snoja. Veseli nas, da si je naš rojak pridobil toliko zaupanja pri naših voditeljih, da mu poverijo tako odgovorno službo. Na takem priznanju mu častitamo in mu želimo na novem mestu obilo uspehov!

Rakičan. Danes je po vseh krajih mnogo delomržežev, ki se ne lotijo nobenega poštenega dela, zato skušajo priti do življenjskih sredstev na nepošten način. Tako je pred kratkim neki uzmovič ukradel iz stanovanja dninarja Horvat Ignaca ves njegov prihranjeni zaslužek s hranilno knjižico, ki ga je imel spravljenega v nezaklenjeni omari. Storilec je splezal s sobo skozi okno v času, ko so domači bili odsotni, vendar mu pa sreča ni bila posebno naklonjena, ker so mu orožniki že prišli na sled, zato bo prejel zasluzeno kazen.

Veščica. Pred nedavnim je neki Č. J. ponoči vlomil v čebelnjak Banfi Franca ter iz njega

Živeli delovni stánovi našega naroda: kmetije, obrtniki, delavci!

odnesel večje število okvirjev s satovjem ter razne druge predmete, ki so mu prišli pod roko. — Isto noč je verjetno isti storilec odnesel iz čebelnjaka Dani Franca različne predmete, a pri svojem tatinskem poslu je razbil štiri steklena okna za panje. Pri Banfiju so bile izvršene slične tatvine tudi že lani.

Jeli potrebno

neprestano opozarjati na »Bayer«-jev križ na Aspirin-tabletah! Pač, kajti vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okerstiti se s svetlovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETE

Oglet. reg. pod 5. brojem 32408 od 8. XI. 1938.

Črnelaveci. Preteklo nedeljo, 11. junija, smo imeli precejšnjo slovesnost. Na katoliškem pokopališču smo imeli namreč blagoslovitev novega križa. Za to svečanost so se prav lepo pripravili tudi naši cigani, ki so prav dobro oblečeni prišli k sv. maši v Mursko Sobotu, a potem so se vsi vrnili k blagoslovitvenim obredom v Črnelavce.

Cankova. Tudi pri nas bomo letos imeli novo sv. mašo, ki jo bo Vsemogočnemu 9. julija daroval g. Zelko Anton, član salezijanske družbe. Čeprav naše Prekmurje daje mnogo duhovniških poklicev, je še vendar v vinogradu Gospodovem vedno premalo delavcev.

Tišina. Z veseljem smo vzeli na znanje vest, da je naš rojak g. dr. Zeitan Žukš bil imenovan za asistenta na medicinski fakulteti ljubljanskega vsenčilišča. K temu priznanju in uspehu mu iskreno častitamo! — Za časa zadnjega deževja, ko je večina rek prestopila svoje bregove, smo imeli na večih krajih mnogo ribičev, ki so ribarili brez tozadevnega dovoljenja, za kar se morajo sedaj pred oblastvom zagovarjati.

Potemkinova razsipnost

Knez Potemkin, miljenec ruske carice Katarine II., je bil strašen razsipnik. Njegova kratka uloga, ki jo je igral v bivši carski državi, je požrla milijone in milijone rubljev ter je spravljala ljudstvo v bes. Ko se je leta 1791 mudil v Petrogradu, mu noben kuhar ni mogel ustreči. Marsikateri je moral službo pri njem zapustiti. V štirih mesecih je mož potrošil v tem mestu bajno vsoto 1.200.000 rubljev. Njegovi obedi so veljali dnevno skoraj tisoč rubljev, samo krožnik njegove najljubše juhe je stal 300 rubljev. Ko se je mudil v Jasiju, je odposlal brzega sla, ki je jahal noč in dan, da bi privedel kuharja, ki je edini

Kelly je bil nekam pobit. Državni pravdnik je trdo hodil sem ter tja in grizel konec svinčnika. Sodnik je bil podoben razdraženi stari sovi, ki so jo nenedoma potegnili iz temne luknje na svetlo. Samo Skanlon je bil na videz miren.

Prvi se je oglašil državni pravdnik. Iz njegovih besed je občinstvo kmalu izvedelo, kaj se je zgodilo. »Jutranji list« je priobčil neko pismo, ki je bilo naslovljeno na Nino in njenega zagovornika Skanlona. V pismu je Nini nekdo s smrtjo zapretil, če ne bo priznala, da je samo ona ubila Kazimira. Litvansko pismo je bilo tako sestavljeno, kakor da bi ga bilo pisalo neko tajno društvo, ki je v njem tudi Štefan bil včlanjen.

Državni pravdnik je z gromkim glasom obsodil Skanlona, ker je pismo dal objaviti. Dokazoval je, da je to postopanje bilo protizakonito in je imelo namen, javno mnenje pridobiti za obtoženko in vplivati na sodni zbor. Omenil je tudi možnost in verjetnost, da je pismo zlobna potvorba. Svoj govor je končal z besedami:

»Ta razprava stane državo dvajset tisoč dolarjev, a ni dovedla do najmanjšega uspeha. Po vsem tem, kar se je zgodilo, se pred tem porotniškim zborom ne more nadaljevati, zaradi tega zahtevam, da se prekine ter obravnava pri naslednjem porotniškem zasedanju. Za gospoda odvetnika Skanlona pa zahtevam ukor zaradi njegovega neprimernega postopanja.«

Sodišče je ugodilo zahtevi državnega pravdnika in razpravo za nedoločen čas odložilo.

17.

Po neuspeli razpravi so Štefana prepelejali iz policijskega zopora v državno jetnišnico. Jetnik se za spremembo ni zmenil. Že nekaj tednov sem je bil za vse otopel. Ob spominu na potek razprave mu je vse bolj upadel pogum. Zdelo se mu je, da se je vse zaklelo zoper njega.

V ubijajoči enoličnosti je mineval teden za tednom. Edina sprememba v enoličnosti so bili Alojzijini obiski. Njej se je Štefan smilil, zaradi tega ga je večkrat obiskala.

Ob koncu marca je Štefan doznal, da se bo nadaljevanje razprave začelo 5. aprila. Ta vest ga je vzdramila iz otopelosti. Kellyjeva zagotovila, da stvar zanj dobro stoji, so mu vlivala pogum in upanje.

Dan razprave je napočil. Sodna dvorana je nudila skoraj isto sliko kakor pri prvi razpravi, samo porotniki so bili drugi.

Borba med državnim pravdnikom, Skanlonom in Kellyjem se je takoj od začetka zaostрила. Državni pravdnik je oba obsojenca hotel spraviti na vislice. Mirno, ironično je govoril in se nikdar ni razburil. Dokazal je, da je pisava na ovitku Kazimirova. Dokazal je tudi, da je Nina vedela, kje ima Kazimir svoj samokres. In nazadnje je dokazal, da je v so-

Naši rajni

Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 2. junija je umrla v mariborski bolnišnici Ernešec Jera v starosti 50 let. Bila je prav dobra krščanska žena, ki je z veliko potrpežljivostjo prenašala bolečine svoje zadnje hude bolezni. Užaloščenemu možu najsrčnejše sožalje! Rajna naj počiva v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. Žalostno so zapeli zvonovi pri naši farni cerkvi in nam naznanili, da je umrl na praznik sv. Rešnjega Telesa v 37. letu starosti Anton Lampi, viničarski sin. Pokojni Lampi je legel v prerani grob po mučni bolezni ravno v dobi, ko si je urejal svoja pota v srečnejšo bodočnost. S pokojnikom smo izgubili enega izmed najboljših borcev narodnih in verskih idej ob meji, ki ga bomo pač težko pogrešali. Že od svoje rane mladosti se je pojavljaj pokojni Lampi na vidnih mestih naše prosvete v mladinskih organizacijah. Bil je duša mladinskega gibanja pri Orlu in kot tak se je odlikoval tudi skozi leta, ko tej organizaciji ni bilo dovoljeno delovanje. Njegova zasluga je bila ogromna pri gradnji Prosvetnega doma pri Sv. Ani, kjer je doprinesel ogromno žrtev, ki jih je položil katoliško-prosvetnim idejam v gmoten naroden blagor. Zadnjih osem let se je zlasti mnogo udeleževal pri gasilski četi, katere je bil vseskozi poštvovalen član. Več let je opravljal tudi službo poštnega seila in občinskega sluga z vso marljivostjo in vestnostjo; bil je mirnega, toda šegavega značaja in bil rad vesel v poštenu družbi. Pri vsem tem pa tudi ni opuščal svojih verskih dolžnosti. Njegov pogreb je pokazal njegovo priljubljenost pri faranih, ki so ga v veliki

NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«

ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če gredo po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

boto po prvem streljanju v Seligmanovi zastavljalnici kupila še en samokres.

Seligman je Nino spoznal, in sicer tem bolj, ker je nosila prstan, ki je bil kupljen v njegovi trgovini. Prstan je tudi med razpravo imela na roki. Trgovca je pri zasliševanju ponovil razgovor z Nino. Najprej ga je vprašala, kako je treba sprožiti. Potem: »Ali so krogle dovolj velike? Ali morejo usmrtiti človeka?« On jo je vprašal: »Ali hočete koga ustreliti?« — nakar je odgovorila: »O, ne, samo zoper vlomilce ga bom rabila.«

Za Seligmanom so bile zaslišane priče, ki so Nino in Štefana videle v soboto zjutraj. Med temi sta bili trgovka Pakensen in babica Dugan.

Za temi je prišla na vrsto neka dvanajstletna deklica, ki je izpovedala, da je Nino videla v petek zvečer na poti proti smreki. Ona je bila na travniku in je nabirala cvetlice za sestro, ki je imela naslednji dan obletnico rojstva. Nina je hitela. Spotoma se je za hip ustavila in iz nogavice potegnila neki svetel predmet. Njej se je zdelo, da je bil nož.

Skanlon je začel križem-kražem izpraševati deklico. Iz žepa je potegnil žensko podveznico, jo tresel pred dekletovimi očmi in zavpil:

»To si videla, kajne? Gospodična si je popravljala nogavico, to je vse.«

Deklica je zajokala in rekla, da ne ve.

Štefan je sedel na robu stola in nestrpno čakal na trenutek, ko bo tudi on mogel govoriti. Do sedaj še ni imel posebnega vzroka za strah. Kazimirova

kem številu spremljali na zadnji poti. Zadnje pozdrave so mu izrekli ob odprtem grobu zastopniki prosvetnega in gasilnega društva in mu počastili zadnji spomin. Pevski zbor mu je zapel v slovo žalostinko. Rajnega marjivega prosvetnega delavca bomo ohranili v trajnem spominu. Naj mu sveti večna luč! — Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Ptujska gora. Stari korenjaki umirajo. V kratkem času smo spremili k večnemu počitku kar štiri možakarje: Matevža Znidarič, nad 20 letnega grobarja, kateri je pripravil rajnim nad pet sto mrzlih ležišč. — Sledil mu je Pavel Salamon, bratranec p. Bernardina, in hvale vreden zidar. — Smrt je kosila naprej, oglasila se je pri Antonu Fideršek, naposled je pretrgala nit življenja Štefanu Plavčak, kateri je bil daleč naokrog znan kot dober gospodar in skrben oče, globoko veren. Da so bili ti korenjaki verni katoličani, čitali katoliško časopisje, priljubljeni pri ljudeh, je pokazal vsakokrajni pogreb. Rajni nam ostanejo v prelepem spominu. — Žalujemo naše najpristrčnejše sožalje!

pisje, priljubljeni pri ljudeh, je pokazal vsakokrajni pogreb. Rajni nam ostanejo v prelepem spominu. — Žalujemo naše najpristrčnejše sožalje!

Braslovče. Umrl je pretekli petek, zadet od kapi, Miha Marot, posestnik na Obramljah. Bil je dolgoletni cerkveni kijačar, član načelnstva Ljudske hranilnice in posojilnice v Braslovčah, predsednik Sadjarske podružnice, odbornik Hmeljarske zadruge in član vseh drugih društev, bil je tudi dolga leta občinski odbornik. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov lepi pogreb. Na grobu se je od njega poslovil dekanjski upravitelj g. Atelšek in g. Šnuderlj. — Prav tako, skoro isto uro in dan ob tednu, je umrla zadeta od kapi Marija Mogel, posestnica v Podgori. Bila je zelo dobra krščanska mati, usmiljena do revežev in siromakov; v njeno hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Rajna naj počivata v miru — žalujemo domačim pa naše sožalje!

Društvene vesti

MLADINA ZBORUJE

Minulo nedeljo, 18. junija, so se zbrali vsi katoliško misleči, predvsem pa katoliška mladina posavske doline

v Loki pri Zidanem mostu

k blagoslovitvi prosvetnega doma. Prireditelj je počastil poleg drugih odličnikov tudi minister g. dr. Miha Krek, ki je po blagoslovitvi doma imel na zborovalce navdušen govor. Verski nagovor je imel g. dr. Hanželič, dr. Capuder je pa govoril o naših borbah za svobodo. — Pri popoldanski prireditvi mladine je bila navzoča še večja množica ljudi, katerim je govoril g. dr. Benedičič.

Nastop mladine v Vojniku

je bil ravno tako nadvse lep. Prireditelj se je začela z dopoldanskim sprevodom in s sv. mašo. Sledilo je zborovanje, na katerem je govoril g. senator Franc Smodej ob navzočnosti podpredsednika poslanske zbornice g. Alojzija Mihelčiča in g. kanonika Žagarja. Za g. Smodejem je

govoril še g. dr. Benedičič, podpredsednik celjske podzveze ZFO. — Popoldanski nastop mladine se je vršil ob navzočnosti senatorja g. Smodeja, poslanca g. Mihelčiča, okrajnega načelnika g. Zobca, policijskega komisarja g. dr. Hartmana, g. arhidijakona Tovornika, g. kanonika Žagarja, g. kapetana Toša in drugih. Govoril je predsednik fantovskega okrožja Vrabl Vanči. Za vsako točko sporeda so gledalci mladino nagradili z burnim ploskanjem, kar je dokaz, da je naša mladina v vsakem oziru na višku in dobro pripravljena na svoj veliki tabor v Mariboru.

Sv. Marko niže Ptuj. Fantovski odsek in dekliski krožek sta 21. maja priredila lepo uspeli tabor. Na tem mladinskem dnevu sta vsej jav-

Pri korpulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katere se uporablja brez posebne dijetne. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

media izpoved je bil edini dokaz zoper njega, a ta izpoved po Kellyjevem zagotovitvi ne bo važna, ker jo bo zdravnik ovrget. Državni pravdnik je za enkrat napadal samo Nino. Morda zato, ker je čutil, da bo imel s Štefanom lažji posel in je zaradi tega predvsem hotel doseči, da bi Nino obremenil. Štefan je šele deveti dan razprave prišel v večjo nevarnost. Ta dan je bila Ninina mati zaslišana.

Starka je govorila v slabi angleščini. Povedala je, da je Nini branila prijateljstvo s Štefanom in želela, da bi hči vzela Kazimira. Mnogo je izdala za hčerino izobrazbo in ni hotela, da bi se poročila s človekom, ki nima premoženja in primerne zasluzka. Nekoga večera je celo rekla Štefanu: »Če bo Nina dobila otroka in vi ne boste imeli zasluzka, ali naj jaz skrbim za vse tri?« Štefan se je razburil in zavpil: »Če Nina postane Kazimirova žena, ga bom plehnil ko zajca.«

»O!« je začudeno vzkliknil Skanlon. »Tako je rekel? Ali ste prav slišali?«

»Tako je rekel! Še sedaj mi zvenijo njegove besede v ušesih.«

»Ali je obstojal med Kazimirom in Štefanom kak spor?« je dalje izpraševal odvetnik.

»Da. Zaradi Nine sta se nenehoma prepirala. Nekaj dni pred umorom sta se pri vходу v hišo sprla. Štefan je v jezi vpil: »Pustite pri miru Nino, sicer bo Kazimir nesrečno končal.« Dobro sem si zapomnila te besede.«

znal to juho pripravljati tako, kakor si jo je knez zaželel. Neredko je nori razsipnik vsako češnjo plačeval po 10 do 15 rubljev.

Tricetr stoletja v postelji

Rimski listi poročajo o edinstvenem primeru ženske, ki od leta 1864 dalje ni več zapustila postelje. V Pieve di Mascioccoli živi v neki kmečki hiši Bettina Pieri, ki ima že 75 let glavo na blazinah. Bilo ji je 15 let, ko ji je neki zdravnik dejal, da trpi za »neozdravljivo« boleznijo. Odredil ji je z vso strogostjo, da mora v posteljo in se predati božji milosti. Od tistega časa čaka danes prastara ženica z angelsko potrpežljivostjo in na duhu popolnoma zdrava svojega bližnjega konca.